

Zprávy z WEF, v Davosu: Hrůzostrašné krize, rizika a osud, které na nás sion-globalisté nachystali. Živí budou závidět mrtvým

- CZ24 News | 21. ledna 2023

DMITRIJ SVĚTIN hledí s obavami na zprávu globalistů o tom, jaká rizika nás čekají v příštích dvou letech pod nemilosrdným diktátem západních oligarchů a despotickou vládou jejich politických nohsledů

Další „setkání“ globalistů na Světovém ekonomickém fóru v Davosu (WEF) bylo naplánováno na 16. až 20. ledna. Zpráva o globálních rizicích pro rok 2023, která zahrnuje rizikové trendy až do roku 2030, však byla zveřejněna již 11. ledna.

„V krátkodobých rizicích převažují energie, potraviny, dluhy a přírodní katastrofy. Již nyní trpí ti, kdo jsou nejzranitelnější, a tváří v tvář četným krizím se počet těch, jež lze označit za zranitelné, rychle zvyšuje, a to jak v bohatých, tak v chudých zemích. Klima a lidský rozvoj musejí být v centru zájmu světových lídrů, i když se potýkají se současnými krizemi. Jedinou cestou vpřed je spolupráce,“ uvedla Saadia Zahidi, generální ředitelka WEF.

Ze zprávy je zřejmé, že globalisté chtějí dovést svět do éry „polykrize“, která by měla sjednotit světové lídry pod hesly „Čtvrtá průmyslová revoluce“ a „Velké vynulování“: „Svět se dnes nachází v kritickém bodě zlomu. Množství probíhajících krizí vyžaduje odvážnou kolektivní reakci.“

Zde je jejich stručný plán pro rok 2023: „Současné otřesy, hluboce propojená rizika a podkopávání odolnosti vytvářejí polykrize, kdy se různé krize vzájemně ovlivňují takovým způsobem, že jejich celkový dopad daleko přesahuje součet jednotlivých částí.“

Faktory vydupané ze Země

Globálními riziky WEF rozumí možnost výskytu událostí v důsledku faktorů, které, pokud nastanou, budou mít negativní dopad na významnou část celosvětového HDP, celosvětové populace nebo přírodních zdrojů. Analytici fóra tvrdí, že „globální rizikové prostředí je zcela nové a zároveň děsivě známé“. Tvrdí, že se vracejí „stará“ rizika, s nimiž se setkala jen málo dnešních manažerů byznysu a vůdců zemí. K novým rizikům patří bezprecedentní míra zadlužení veřejných financí a podnikového sektoru, rostoucí tempo technologického rozvoje a jeho bezprecedentní provázanost s kritickým fungováním společnosti a rostoucí tlak údajných klimatických změn.

Samotná rizika dělí globalisté do pěti hlavních skupin: ekonomická (E), přírodní (N), geopolitická (G), sociální (S) a technologická (T). Zpráva hodnotí rizika na cestě mezi roky 2023 až 2025, a to jak pro státy, tak pro nadnárodní společnosti. Skutečným cílem globalistů, kteří se sešli v Davosu, však není podnitit potřebná opatření pro nápravu, nýbrž využít uměle vyvolaných krizí k likvidaci stávajícího světového řádu.

Projdeme si hlavní myšlenky analytiků WEF, které jsou pro globalisty vodítkem:

Krise životních nákladů

„Krise životních nákladů je považována za nejzávažnější globální riziko pro příští dva roky. Už v podstatě začala a inflační tlaky neúměrně zasáhnou ty, kteří si to mohou nejméně dovolit. Ještě před pandemií COVID-19 rostly ceny předmětů základní potřeby – zboží trvalé spotřeby, jako jsou potraviny a domácí potřeby. V roce 2022 se tyto náklady ještě zvýšily, zejména v důsledku pokračujícího přerušení dodávek energií a potravin z Ruska a Ukrajiny.

Za účelem fixace domácích cen, zavedlo v loňském roce přibližně třicet zemí omezení týkající se zákazu vývozu potravin a energie, což dále zvýšilo globální inflaci. To vedlo k výraznému zvýšení cen zboží základní potřeby. Ceny energií zůstanou v roce 2023 o 46 % vyšší, než je průměr ve srovnání s prognózami z ledna 2022. Uvolnění čínské politiky týkající se COVID-19 by mohlo ještě více zvýšit ceny energií a surovin – a prověřit odolnost globálních dodavatelských řetězců, pokud změny politiky zůstanou nepředvídatelné v závislosti na růstu počtu nakažených.“

Zpráva se nezabývá situací lidí, jimž na základní potřeby nezbydou vůbec žádné prostředky. Nicméně rostoucí maloobchodní ceny se dotknou každého, a státní aparáty to vystavuje reálnému nebezpečí destabilizace sociálně-politické situace a zvýšeného rizika rozmáhajícího se násilí a nucené migrace. Zpráva uvádí, že tento trend bude *„nejostřeji pocítován v již tak nestabilních státech – včetně Somálska, Súdánu, Jižního Súdánu a Syrské arabské republiky – ale může také zhoršit nestabilitu v zemích, které čelí současně potravinové a dluhové krizi, jako je Tunisko, Ghana, Pákistán, Egypt a Libanon.“* Tyto země jsou v hledáčku globalistů až do roku 2025 včetně.

Ale to není všechno: *„Kombinace extrémních povětrnostních jevů (čti použití klimatických zbraní) a omezených dodávek by mohla změnit současnou krizi životních nákladů v katastrofický scénář hladu a chudoby pro miliony lidí v zemích závislých na dovozu, nebo změnit energetickou krizi v humanitární krizi v nejchudších rozvojových zemích.“*

Do konce roku 2023 globalisté předpovídají nedostatek elektřiny v důsledku odpojení dodavatelů, nebo přirozeného, náhodného či úmyslného poškození potrubí a rozvodných sítí, dále pak globální potravinovou krizi jakožto opožděný dopad prudce rostoucích cen hnojiv a nepředpověditelných povětrnostních podmínek na produkci potravin v klíčových regionech. Do těchto rizik jsou zahrnuty i „vyspělé“ západní země. Zde se očekávají nepředvídatelné otřesy v produkci nebo dopravě, včetně nedostatku vody v Nizozemsku, nebo sucha a rozsáhlého úhynu hmyzu v USA a Brazílii. Navíc preventivní opatření zavedená těmito zeměmi by mohla destabilizovat celosvětovou potravinovou bezpečnost. Všechno to velmi připomíná použití genetických biologických zbraní.

Ekonomická a geopolitická krize

„Očekává se, že světová ekonomika bude klesat. Vlády a centrální banky v čele s vyspělými trhy, zejména USA, EU a Velkou Británií, dnes balancují mezi zvládnutím inflace, aniž by způsobily hlubokou nebo dlouhodobou recesi, a ochranou občanů před náklady a životní krizí, a zároveň obsluhou historicky vysokého dluhového zatížení.“

Mezi deseti největšími riziky pro příští dva roky jsou dluhová krize, neschopnost stabilizovat vývoj cen a „vleklá ekonomická recese“. Všeobecný problém je inflace: Jako jedno z pěti hlavních rizik v příštích dvou letech byla v 89 zemích označena „rychlá a/nebo přetrvávající inflace“. Jako hlavní hrozba byla uznána v řadě zemí G20, včetně Brazílie, Jižní Koreje a Mexika, ačkoli inflační tlaky zasáhly jak rozvinuté, tak rozvojové ekonomiky. Jako nejproblematictější jsou z tohoto pohledu jmenovány Argentina, Turecko, Zimbabwe, Venezuela, Libanon, Sýrie a Súdán.

„Konfrontace mezi zeměmi bude mít v krátkodobém horizontu především ekonomický charakter. Geoeconomická konfrontace, včetně sankcí, obchodních válek a kontroly investičních zdrojů, představuje hlavní ekonomickou hrozbu mezi 42 zeměmi a velké riziko v mnoha zemích východní a jihovýchodní Asie. Tím jsou nastíněna témata budoucího dopadu na rozvíjející se ekonomiky.“

Geoeconomickou konfrontaci považují analytici WEF pro příští dva toky za třetí nejvýznamnější riziko.

Státy versus korporace

Zpráva hodnotí rizika na cestě od roku 2023 do roku 2025 jak pro státy, tak pro nadnárodní společnosti. Ti první jsou objekty a ti druzí subjekty dopadů globálního vynulování. Ačkoli jsou v obou případech uvedena rizika téměř stejná, pořadí jejich důležitosti je vzhledem k jejich rolím ve vztahu k „objektu“ a „subjektu“ odlišné, s výjimkou prvních dvou:

Rizika pro státy:

- Krize životních nákladů
- Přírodní katastrofy a povětrnostní jevy
- Neschopnost zmírnit dopady změny klimatu
- Geoeconomické výzvy
- Dluhová krize
- Selhání sociální soudržnosti a sociální polarizace
- Neschopnost stabilizovat cenové trajektorie
- Všudypřítomné narušování kybernetické bezpečnosti
- Vlekly hospodářský pokles

Rizika pro nadnárodních společností:

- Krize životních nákladů
- Přírodní katastrofy a povětrnostní jevy
- Geoeconomické výzvy
- Rozšířené narušování kybernetické bezpečnosti
- Incidenty s rozsáhlými škodami na životním prostředí
- Narušení sociální soudržnosti a sociální polarizace
- Neschopnost zmírnit dopady změnu klimatu
- Krize přírodních zdrojů
- Dluhová krize

Tyto žebříčky naznačují, jakou konkrétní budoucnost planety pro nás globalisté nachystali pro léta 2023 až 2025. Nastane umělé zbídačování „střední třídy“, používání takzvané klimatické změny jako zbraně, posilování sankčních režimů ve prospěch nadnárodních korporací, rozvoj umělé inteligence a její vojenské využití, řada sabotáží za účelem získání konkurenční výhody (včetně útoků na jaderná zařízení), ničení „starých“ hodnot a tradic a v neposlední řadě totální atomizace společnosti.

Kdo dostal varování, ten je ozbrojen. Otázka ale zní:

Jsme vůbec ochotni se bránit?

AUTOR: Dmitrij Světin

[ZDROJ](#)

PŘEKLAD: protiproud